ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΡΕΙΠΙΩΝ
ΤΑΧ. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΕΛΛΑΣ

ΑΡΑΧΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ

Περίοδος Β΄ - Χρόνος 16ος Γραφεία: Λιβύης 22 ΙΛΙΣΙΑ Τηλ. 7750983 Αριθμ. φύλλου 97 Δρχ. 100 ΜΑΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ '93

Όταν έχεις τέτοιους φίλους...

δεν μπορείς να λύσεις κανένα πρόβλημα, όσο δίκαιο και να 'χεις.

Δεν είναι, δυστυχώς, η πρώτη φορά που διεθνώς πολίτικοι, δημοσιογράφοι, υψηλάβαθμοι ή μικρομεσαία στελέχη ευρωπαϊκών οργανισμών, διπλωμάτες, σύμβουλοι, όλοι γίνονται την πρώτη ευκαιρία για να σου δείξουν ότι «το πιστήρι αρχίζει να ξεχαλίζει». Και άρα η Ελλάδα πρέπει να ενδίσει, να υποκύψει και να μην ξοδεύεται σε υποθέσεις που δεν αξίζουν τον κόπο, όπως είναι η υπόθεση των Σκοπίων, της Κύπρου ή του Αιγαίου.

Αυτά έλεγαν πάντοτε. Και για όσους αναστήρηστους δεν γνωρίζουν από πότε τραβάει αυτό το βιολί των συμβούλων και απελών, δεν έχουν παρά να πάρουν τα γραφε:

«Αν ήταν ειλικρινείς οι Άγγλοι, θα έλεγαν: Η πολιτική μας στην Ανατολή και τα συμφέροντά μας υπαγορεύουν την υποστήριξη της Τουρκίας πάση θυσία. Θέλουμε ισχυρή Τουρκία για να φαίνεται ανεξάρτητη, και αδύναμη για να αποτελεί τυφλό όργανό μας. Δεν θέλουμε στην Ανατολή λαό προοδευτικό, που να ακολουθεί δική του πορεία αποτινάσσοντας τη δική μας κηδεμόνία. Θέλουμε λαό αποχαυνωμένο και εξωτικό, με βάρβαρα έθιμα, θέλουμε να αγοράζει τα προϊόντα του Μπιμπιγχαμ και του Μάντσεστερ που δεν απορροφήθηκαν από άλλες αγορές, με και αν ας αφήσουμε ελεύθερους θα εξαφανίστε το αγγλικό εμπορικό ναυτικό από τη Μεσόγειο. Αφού τώρα, που είσθε ανίσχυροι και σε αδιάκοπους αγώνες, έχετε το έβδομο σε σπουδαιότητα εμπορικό ναυτικό του κόσμου. Προς το παρόν δεν σας αφήνουμε να προχωρήσετε γιατί έχουμε τα ίδια συμφέροντα. Επομένως, τιμα και ειλικρινά σας δηλώνουμε ότι θα σας πολεμήσουμε και θα υποφαστεθούμε τους Τούρκους με όλα τα μέσα».

Και μήπως δεν τους υπεραστίστηκαν και δεν τους υπερασπίζονται και αυτοί και άλλοι μιμήτες της πολιτικής τους; και στο Κυπριακό και σε άλλα θέματα, για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους; Η μήπως ξεχνάμε το πρόσφατο αμερικάνικο μετά τις βαρύοδυπιες δηλώσεις για νέα τάξη πραγμάτων ότι «άλλο Κύπρος και άλλο Κουβέτ».

Και υπάρχει τάχα στην ιστορία μας ένα φίλο εθνικό αμοιβό και μάλιστα επικίνδυνο, ενώ δεν υπάρχει στην Τουρκία, όπου ο Τούρκος πρωθυπουργός Ζεμιρέλ Μπιλμαζ δέχθηκε δίκην νεοσυλλήνου ότι «κανένος δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι υπάρχει ένας τουρκικός κόσμος, που εκτείνεται από την Αδριατική ως το Σινικό Τείχος»[1].

Δυστυχώς, στην Ελλάδα δεν υπάρχει ο αποτιμώμενος εθνικισμός —όχι με την έννοια του σοβινισμού, αλλά του πατριωτισμού— για να βρούμε το δίκιο μας. Ίσως είναι χρήσιμο να μελετήσουμε με την Ιστορία και να πάρουμε κουράγιο σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς.

(1) Άλλο Μακεδονικό και άλλο Κουβέτ.

Το βράδυ του Σαββάτου —στην Ανάσταση— πήγενε να τα χαλάσει λίγο ο καιρός με μια ψιχάλα που έριξε νωρίς. Γρήγορα όμως τα σύννεφα έφυγαν και στις δώδεκα η ώρα ακούστηκε το Χριστός Ανέστη μέσα σ' ένα ηλιβόιο κόσμο κάθε ηλικίας. Από τις έντεκα η ώρα ο δρόμος στο Βαθύκαμπο, δεξιά και αριστερά ήταν γεμάτος αυτοκίνητα. Η τεράστια εκκλησία των Αγίων Αποστόλων γέμισε γρήγορα και πολύς κόσμος έμεινε στο χώρο της πλατείας.

• • •

Και μετά το Χριστός Ανέστη, μια γρήγορη μετάβαση στο χώρο της πλατείας, για ένα σύντομο αντάμωμα χωρανών φίλων και συγγενών. Σε κάποιες περιπτώσεις αυτή η συνάντηση είχε να γίνει αρκετά χρόνια. Ακούγονται οι γνωστές ιαχές: σι... σιγκ θιομέγες εκκλήζεις... πι.χ. — «Αί! πόσο μεγάλωσαν τα παιδιά!!» κ.λπ. (για μεγάλοι δεν μεγαλώνουν!).

Και αμέσως οι δρόμοι φεγγοβολίνε ξανά από τα φώτα των αυτοκινήτων που επιστρέφουν. Στο σπίτι, η μαγειρίτσα περιμένει ξεστή... ή έσω ξανάστασηέν.

Επομένως τα τελευταία βλέπετε... Θα μείνον ελέγιστον στην εκκλησία να παρακολοθήσον τη συνέχειά της λειτουργίας...

• • •

Δεν έλειψε ούτε φέτος η γνωστή συνήθεια λίγον με τα βεγγαλικά. Πεζόλο ότι: Έγινε παράλληγη από τον πατά και εξίγησε τους λόγους που δεν πρέπει να χρησιμοποιηθούν. Εμείς γράψαμε και ξαναγράψαμε ό,πως και ολόκληρος ο τέπος. Κάθε χρόνο μετράμε θύματα —σαν γόρα— από μια εντελώς ανόητη συνήθεια... Τελικά φαίνεται ότι η «ξεπυνάδα» ορισμένον σπάτε... καρδιά!!

• • •

Τόχουμε ξαναγράψει. Ο γόρος υπάτος δεν είναι γήμεδο, και ούτε πρέπει να γίνει. Ανεξάρτητα από τον κίνδυνο —που πάντα υπάρχει— δεν κάνει κανένας υπερκοψίνος —από μωρά μέχρι υπερήλικες— να ανέχεται πέντε - έξι άτομα που θέλουν να κάνουν περιήματα.

◆◆◆

Εύθυμα Αραχθινά

ΦΑΣΟΥΛΑΔΑΣ ΛΟΓΟΔΙΑΡΡΟΙΑ...

«Σημασία δεν έχει πόσοι έφτασαν, σημασία έχει πόσα εξελίχτηκαν!...» ξεκίνησα με αυτή την φράση τον μεγάλο συγκεντρωτικό ρήτορα του αιώνα του Γάμα Παπανδρέου, που είχε πει σε μία ανοιχτή συγκέντρωση στην πλατεία Καρύτση κηρύσσοντας τον ανένδοτο αγώνα, και βεβαίως με αυτήν την φράση γιατί μαζί με μία άλλη του φίλου μας του Χαρίλαου: «Έχω πρόκαιρο» να την τρωμάει θέλω να πολιτικοποιήσω... την φασουλάδα. Δεν αποκλείεται να 'χω τίτοτα πυρόχολες κριτικές και σχόλια από φίλους συπατριώτες... Αλλά προχωρώ. Ξεκίνησα, λοιπόν, με την φράση αυτή του Γάμα Παπανδρέου γιατί την συνέδεσα με την δική μας φασουλάδα της Πάρνηθας από το λέξις περιστατικό. Στην συγκέντρωση εκείνη του Γάμα (επαναλαμβάνω) Παπανδρέου, όλοι οι δρόμοι, που οδηγούσαν στην πλατεία Καρύτση είχαν αποκλεισθεί από αστυνομικούς, οι οποίοι ασταθμούσαν... δύσκος προαστιούσαν να προσεγγίσουν τον χώρο της συγκέντρωσης. Μάλιστα χρησιμοποιούσαν και κάποια κόλπα, όπως: "Όχι απ' εδώ, απ' τον άλλο δρόμο", και στον άλλο δρόμο: "Όχι, πάτε πίσω, απ' τον άλλο δρόμο", οπότε έτσι έφτανε ο κόσμος να κάνει κύκλους γύρω απ' την συγκέντρωση, αλλά ποτέ να μη μπορεί να φτάσει σ' αυτή...

Στην περίπτωση της Πάρνηθας, ευτυχώς, και δεν μας απώθησαν αστυνομικοί, αλλά εκείνη η νεροποντή, που άρχισε νωρίς το 'χαρτί! της Κυριακής, απώθησε... πολλούς να ξεκινήσουν. Ο-που τολμηροί αποτόλμησαν και προχώρησαν το βουνό τους απώθησε... η ομίχλη και τα μαύρα σύννεφα, που ζώναν το βουνό. Αυτό! ον τολμηρό, μεωμένης αντίστασης, γύρισαν πίσω υπαχούοντες στης συνοδηγούς υυνοίκες, που κατά τεκμήριο γκρινιαζαν προβάλλοντας δήθεν κινδύνους, που διέτρεχαν...

Υπήρξεν βέβαια και οι τολμηρότεροι. Και αυτοί ή'ταν κάμποσοι, αχού μέτρησα καμιά εκατοστή αυτοκίνητα, που μεταφρόζονται σε πάνω από τετρακόσια άτομα. Έναν από τους τολμηρούς, που το φτιάσαν μέχρι την κορυφή, ήταν και η αφεντιά μου. Και είχα τα ετυχερήματά μου για το εγχείρημα μονολογώντας προς κάθε κατεύθυνση ρητορικά ή και πραγματικά:

— Για σταθείτε, βρε παιδιά, πότε είχανε στην ιστορία του λεκαυοπεδίου, η νεροποντή, η καταιγίδα, η συνεχιά κα κρατήσει πάνω από 2-3 ώρες σε εποχή άνοιξης; Μάλιστα δδειξα και ενθουσιασμένος, που η νεροποντή άρχασε νωρίς το πρωί. Υπολόγισα χορές δυσκολία ότι την ώρα της φασουλάδας, διδέκομαι το μεσημέρι θα 'χαμε και ήλιο. Μη μου πείτε ότι η σκέψη αυτή ήταν μόνο δική μου! Θα το θεωρούσα κολακεία και χαλαρόφρονη...

Αυτή η κακοκαιρία σήμανε οπωσδήποτε κάποια μειωμένη συμμετοχή, η οποία με καλές κολοκαιρινές συνθήκες θα ξετρεγόοτε τα 2.000 άτομα. Τι' αυτό και ο Πόδερος μαζί με όλο τα Δ.Σ. έκαναν κουμάντο και κουβάλησαν στο βουνό 4-5 καζάνια με ειδική συσκευή υγραερίου (ιδιοκτησίας μας, παρακαλώ), 5-6 λαμαρίνες βασιλόπιττες, 3-4 κιβώτια ρέγγας, 2-3 βαρέλια κρασί, μία φοβερή ποικιλία από ελιές, ένα τσουβαλάκι φρέσκα κρεμμυδάκια, αναψικτικά σε μανέλατο ποικιλία και ποιότητα και φρεσκοψημένα από κοντινή πηγή του βουνού... και φυσικά όλα τα άλλα απαραίτητα συμπληρώματα...

Το πάχος περάσαμε με τέτοια αφθονία σε μέρες λιτότητας νομίζω βγαίνει μόνο τώρα. Αλλά αν σιμφιβάλετε, ρωτήστε και κανένα τολμηρό, που ανέβηκε το βουνό... Θα 'χει πολλά να σας πει. Και πλάνα έχομε και χρέμαμε και κουτσουπιλό κάναμε και κρεμοπολλτικές και με υπονοούμενα συζήτησις έχομε. Την φιγούρα μας την κάναμε και σήμφωσαν καλή φτιάξαμε, διόγνωστας ότι το όγρος, που είχε κιρεύσει τους συντελεστές της εκδήλωσης για τον φι θα πετύχαινε η εκδήλωση ή όχι. Και το μήνυμα δώσαμε ότι η εκδήλωση της φασουλάδας καθεμιάτιθε και θα γίνεται με οπωσδήποτε καιρικές, πολιτικές και οικονομικές συνθήκες... Εξάλλου, μία εκδήλωση, στην οποία είναι όλα τσάμπα με δυνατότητα να κάνεις και τρομήθειες για το σπίτι... νομίζω οποιαδήποτε σχοινιά τουλάχιστον είναι αδικαιολόγητη.

Ο Πρόεδρος, που ανεβάρησε από την επιτυχία της εκδήλωσης, μου εξακολούθηθε, ότι πολλοί συμπατριώτες μας δέειχαν ενδιαφέρον πριν από την εκδήλωση για το πότε θα εβφάλεν... την φασουλάδα! Μάλιστα μου είπε ότι υπάρχει στην ακέμη, για γίνει και μια δεύτερη παρόμοια εκδήλωση με βραστή γίδα... κατά τον Σεπτέμβριο.

— Πρόδερε, μη το τολμήσεις. Θα χρειασθείς 10-15 σφάγια, να τσίσεις 2.000 άτομα με όλα τα συμπαρομαρτούντα. Θα πέσει έξω ο Σύλλογος. Ακόμα μία ιδέα μου, σαν πολύ καραβάνα ο αυτά. Κάνε κάτι απλό. Φτιάξτε εκδήλωση μακαρονάδας. Είναι και πιο ανοσυναμή. Θα πάμε στον συμπαντριώτη μας Βιομήχανο, να μας δώσει καμιά 200ριά κιλά ΜΙΣΚΟ, άλλωστε θα του κάνουμε και διαφήμιση. Αν αγνηθεί, υπάρχουν και άλλες μάρκες... Βέβαια, δεν είναι τόσο καλή η μακαρονάδα, φαγητό, όπου η φασουλάδα. Άλλων είναι εθνικό φαγητό, αλλά και δύο φορές το χρόνο φασουλάδα, πάει πολύ... Τι σου φταίει ένα σύντομο κόσμος να τον υποβάλλεις στην δοκιμασία να πήρεται ομαδικά και ανατάπτασια τα 8 με 10 ώρες από τη χώνεψη της φασουλάδας σου. Νομίζω συκλοδοσών, αν θέλετε τα πιστεύετε. Πάρτε τα σαν ανέκδοτο. Σημασία για μένα έχει ότι τα 'χρτα, έστω και στην φαντασία...

Όταν τελείωσε η εκδήλωση και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής (της κατηφόρας), τηλωμένοι ο καθένας από δυο καραβάνες φασουλάδα μετά φρέσκου κρομμυδίου, ρέγγας, αρκετού κρασιού και για πολλούς και θεραπευτικού ακόβρου, μία παρέα από συγχωρεμένες κατευθθύνθηκαν στα σπίτια τους και απώθεσαν τα γυναικάπαιδα. Στην συνέχεια, η παρέα βγήκε κατά τα Καφενείο για κομάτι «ξηλωτή» ή «ΤΑβλι». Όπως κατευθύνθηκαν στο Καφενείο έπεσε η ιδέα:

— Δεν πάμε κανένα σινεμά να περάσει η ώρα;

— Τι λες, αδελφέ μου, με τέτοιο ντουράνι δεν μας σηκώνει καμιά αίθουσα, ούτε στο Καφενείο δεν μπορούμε να στεθούμε...

— 'Ελα, καημένε, πους μπορεί να μας εμποδίσει; Να, ας μπούμε εδώ, στην Ά'νεση!, που παίζει το πολεμικό «Η επιδρομή των Νεσερομή»!.

Χωρίς να το καταλάβουν, άλη η παρέα βρέθηκε μέσα στην αίθουσα. Έπισαν θέσεις ο ένας κοντά στον άλλο, ώστε να υπάρξει ομοιόκή απάντηση, σε οποιαδήποτε αντίδραση... Στην οθόνη το γερμανικά μέτρηφαν ήταν σε δράση βομβαρδίζοντας αντηλούς μια μεγάλη πολονική πόλη: ΖΖΖ... ΜΠΑΜ... ΖΖΖ... ΜΠΟΥΜ, ΤΑΤΑΤΑ... ΜΠΟΥΜ, ΧΡΡΡ... ΜΠΑΜ.

Απολαβήσοντας το θέομα, τα μέλη της παρέας όφησαν τους εαυτούς τους να χαλαρώσουν χωρίς να ελλγχουν τους σφικτήρες των προκτών τους... (είδατε καθαρευουσιάνικη ευγένεια!).

Μέσα στην ανωπτωσμόσ'τα των βομβαρδισμών και των εκκρήξεων βρήκαν την ευκαιρία να εκτονοθούν βροντερόρα, ή και υπολόγω... Κόποια στιγμή, πολλοί από τους θεατές ανέβασαν τα χέρια τους στο πρόσωπο και σφίλωαν τις μύτες τους... κάνοντας διάφορους μορφασμούς, ενώ ακούστηκαν και κάποια μουγκαστά ανήδες... Μέσα στην απαυνκτική ατμόσφαιρα ακούστηκε και μια εκτίμηση...

— Λ, τους κέρατάδες τους Γερμανούς! Βρήκαν στόχο με το πρώτο... Χτύπησαν τους βόβρους...

ΚΙΜΩΝ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ

Παρόντες ελέχιστοι, μετά την νηστεία το Πάσχα ήφαγαν τον σκασμό και όλοι βίρανον πολύ σ' όλα τα σημεία και ξέγασαν ότι την Κυριακή 25 Απρίλη έγιανε την Απολογιστική Συνέλευση του Σύλλόγου μας —ο απολογισμός έγινε και παραθέτομε την θέεση του Προέδρου της Εξελεγκτικής Επιτροπής Χρήστου Ν. Θεοδόρου προς ενημέρωση όλων.

Ενώ θα προσπαθούσα να ανιφέρω αυτά που δε ίλεγα στη Συνέλευση και αρχίζω με τι δε ίγινε:

1) Δεν ίγινε η εκδήλωση στις 26 Ιούλη στο χωριό, όπως είχαμε αναγγείλει μετά την αδικαιολόγητη αντίφαση των μοσταγών του χωριού μας ότι κάθε Έλθουν ελιοι μουσικοί στο χωριό (εμείς) δεν θα παραβρεθούμε. Αδικαιολόγητη η στάση αυτή. Τι θα ξέβαστε το χωριό, με τις κινητοποιήσεις που είχαμε αρχίσει να κάνουμε, αν στο τρώμερο αυτό παραβρίσκανον χιλιάδες άτομα; Με τις εναφές που είχε το μέλος του Δ.Σ. η κυρία Βίκυ Καρεγιάννη-Αράπη στις τοπικές εφημερίδες όλης της Ηπείρου καθώς και τους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς που θα διαφήμιζαν την εκδήλωση, θα ήταν κάτι το ξεχωριστό.

2) Δεν καταφέραμε ν' αποκτήσει ιδιόκτητη στέγη, άπαις πολύ Σύλλογο έκανον, ο Σύλλογός μας. Έχομε καταφέρει τόσα. Πρέπει να γίνει και αυτό.

3) Το γορευτικό μας βρίσκεται σε νηπιακή κατάσταση. Παιδιά υπάρχουν, ας τα φέρνουν οι γονείς. Αποκτήσαμε, με προτοβουλία του Γιάγγου Ν. Θεοδόρα σε καταπληκτική τιμή τις απαιτούμενες στολές.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ

1) Η εφημερίδα μας κυκλοφόρησε εκθέτοντας διάφορα θέματα και ήβαλε μια πρόταση για την κατασκευή μιας μικρής γέφυρας απαράτητης λύνοντας την επικοινωνία, αλλά μάταια οι αρμόδιοι δεν ιδρύνουν. Ας προσταφθήσαν οι ενδιαφερόμενες Κοινότητες κάτι μπορεί να γίνει.

2) Η εκδήλωση της φασουλάδας ήγινε και πέρασε και φέτος, παρά τις κακές καιρικές συνθήκες. Φέτος, φίτιος γίχαμε και εμπόδιο το Δασαρχείο που δεν μας επέτρεψε να βάλουμε φωτιά. Αναγκασθήκαμε ν' αγοράσουμε γκάζι. Τελικά ανέψαμε και φωτιά φφού με υπόδειξη του πατριάτη μας κ. Νίκου Μπασιούκα, φρούφαγμου της Βουλής, ήταν παρούσα η πυροσβεστική υπηρεσία. Τον ευχαριστούμε για την υπόδειξη. Παρά τις κακές καιρικές συνθήκες από τα τρία καζάνια της φασολάδας τολμηροί ήρθαν, δεν ξμενε τίποτα.

3) Το 15ο πανηγύρι στην Βαρμόμμπη ήταν, κατά γενική ομολογία, το καλύτερο, μετά την απφφαση που πήραμε για δωράν χορό για όλους καθ' όλην την διάρκεια του πανηγυριού.

Όπως βλέπετε, στις συνελέυσεις έρχονται λίγοι, γι' αυτό και πέρυσι πήραμε την απόφαση η εκλογή νέου Δ.Σ. να γίνει στην Πάρνηθα, όπως και έγινε. Οι εκδηλόσεις μας, όμως κάθε χρόνο και καλύτερες.

Τέλος θα ήταν παράλειψη μου να μην αναφέρω αυτούς που στέκονται κοντά στο Δ.Σ. και το βοηθούν το έργο του. Όπως ο Αντώνης Μάνος, η Κούλα Αντ. Μάνου, ο Γιάννης Ψυχογιός, ο Γιάννης Θεοχάρης και η οικογένεια του Νίκου Θεόδωρα.

Ο Πρόεδρος

Ανάθεση Εξελεγκτικής Επιτροπής

Αγαπητοί συμπατριώτες, εκ μέρους της εξελεγκτικής επιτροπής σας καλωσορίζω στην ετήσια γενική συνέλευση του Συλλόγου μας. Από τον έλεγχο των βιβλίων και των μπλοκ αποδείξεων παρατηρήθηκε τα εξής :

Υπάρχει μια καλύτερη ανταπόκριση των συμπατριωτών και φίλων μας στην πληρωμή των συνδρομών σε σχέση με πέρυσι (446.600-861.600).

Τα έτοιμα του χορού και του πανηγυριού κυμάνθηκαν στα ίδια περίπου επίπεδα με πέρυσι.

Στα έξοδα φασολάδας (184.08) συμπεριλαμβάνεται και η φασολάδα πανηγυριού.

Η δαπάνη αγοράς 17 στολών χορού(85.000) είναι μια επιτυχία του Δ.Σ. και μια επένδυση για το Σύλλογο, η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί για τη δημιουργία του χορευτικού αφ' ενός και αφ' ετέρου ο Σύλλογος μπορεί να τις ενοικιάζει.

Επίσης, η δαπάνη για την αγορά φωγόγιου(49.000) ήταν αναπαραίτητη γιατί το Δασαρχείο δεν επιτρέπει το άναμμα φωτιάς στην Πάρνηθα.

Τα έσοδα τη χρονιά που πέρασε ήταν: 1.334.923 δρχ.

Τα έξοδα 1.221.244 δρχ.

Υπόλοιπο 113.679 δρχ.

Χρήστος Θεοδόρου

Οικονομικός Απολογισμός

Έσοδα	
Προηγ. υπόλοιπο	70.503 δρχ.
Συνδρομές	861.600 δρχ.
Λέσχη	9.700 δρχ.
Έσοδα πανηγυριού	218.570 δρχ.
Έσοδα Χορού	174.550 δρχ.
Σύνολο	1.334.923 δρχ.
Έξοδα	
Ενοίκια	325.600 δρχ.
Εφημερίδα	300.000 δρχ.
Δασκάλα χορού	98.000 δρχ.
Φασουλάδα (δύο)	184.081 δρχ.
ΔΕΗ-ΟΤΕ-κλπ.	99.873 δρχ.
Ταχυδρομικά	30.070 δρχ.
Γραφικά	17.880 δρχ.
Παιδική γιορτή	11.740 δρχ.
Στολές χορευτικού	85.000 δρχ.
Σουκεμές Γκαζ	49.000 δρχ.
Πίττα	20.000 δρχ.
Υπόλοιπα εις νέο	113.679 δρχ.
Σύνολα	1.334.923 δρχ.

Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας

(25 Απρίλη '93)

Τα τρία καζάνια της φασολάδας τολμηροί ήρθαν, δεν ξμενε τίποτα.

3) Το 15ο πανηγύρι στην Βαρμόμπη ήταν, κατά γενική ομολογία, το καλύτερο, μετά την απφφαση που πήραμε για δωράν χορό για όλους καθ' όλην την διάρκεια του πανηγυριού.

Όπως βλέπετε, στις συνελέυσεις έρχονται λίγοι, γι' αυτό και πέρυσι πήραμε την απόφαση η εκλογή νέου Δ.Σ. να γίνει στην Πάρνηθα, όπως και έγινε. Οι εκδηλόσεις μας, όμως κάθε χρόνο και καλύτερες.

Τέλος θα ήταν παράλειψη μου να μην αναφέρω αυτούς που στέκονται κοντά στο Δ.Σ. και το βοηθούν το έργο του. Όπως ο Αντώνης Μάνος, η Κούλα Αντ. Μάνου, ο Γιάννης Ψυχογιός, ο Γιάννης Θεοχάρης και η οικογένεια του Νίκου Θεόδωρα.

Ο Πρόεδρος

Ανάθεση Εξελεγκτής Επιτροπής

Αγαπητοί συμπατριώτες, εκ μέρους της εξελεγκτικής επιτροπής σας καλωσορίζω στην ετήσια γενική συνέλευση του Συλλόγου μας. Από τον έλεγχο των βιβλίων και των μπλοκ αποδείξεων παρατηρήθηκε τα εξής :

Υπάρχει μια καλύτερη ανταπόκριση των συμπατριωτών και φίλων μας στην πληρωμή των συνδρομών σε σχέση με πέρυσι (446.600-861.600).

Τα έτοιμα του χορού και του πανηγυριού κυμάνθηκαν στα ίδια περίπου επίπεδα με πέρυσι.

Στα έξοδα φασολάδας (184.08) συμπεριλαμβάνεται και η φασολάδα πανηγυριού.

Η δαπάνη αγοράς 17 στολών χορού(85.000) είναι μια επιτυχία του Δ.Σ. και μια επένδυση για το Σύλλογο, η οποία μπορεί να αξιοποιηθεί για τη δημιουργία του χορευτικού αφ' ενός και αφ' ετέρου ο Σύλλογος μπορεί να τις ενοικιάζει.

Επίσης, η δαπάνη για την αγορά φωγόγιου(49.000) ήταν αναπαραίτητη γιατί το Δασαρχείο δεν επιτρέπει το άναμμα φωτιάς στην Πάρνηθα.

Τα έσοδα τη χρονιά που πέρασε ήταν: 1.334.923 δρχ.

Τα έξοδα 1.221.244 δρχ.

Υπόλοιπο 113.679 δρχ.

Χρήστος Θεοδόρου

Οικονομικός Απολογισμός

Έσοδα	
Προηγ. υπόλοιπο	70.503 δρχ.
Συνδρομές	861.600 δρχ.
Λέσχη	9.700 δρχ.
Έσοδα πανηγυριού	218.570 δρχ.
Έσοδα Χορού	174.550 δρχ.
Σύνολο	1.334.923 δρχ.
Έξοδα	
Ενοίκια	325.600 δρχ.
Εφημερίδα	300.000 δρχ.
Δασκάλα χορού	98.000 δρχ.
Φασουλάδα (δύο)	184.081 δρχ.
ΔΕΗ-ΟΤΕ-κλπ.	99.873 δρχ.
Ταχυδρομικά	30.070 δρχ.
Γραφικά	17.880 δρχ.
Παιδική γιορτή	11.740 δρχ.
Στολές χορευτικού	85.000 δρχ.
Σουκεμές Γκαζ	49.000 δρχ.
Πίττα	20.000 δρχ.
Υπόλοιπα εις νέο	113.679 δρχ.
Σύνολα	1.334.923 δρχ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΑΖΑΙΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
Σχολική περίοδος 1965-1966
Δάσκαλος Απόστολος Αγγέλης από Γραικικό ΑΡΤΑΣ. Διακρίνονται οι μαθητές και μαθήτριες: Γεώργιος Ν. Θεοδώρας, Βασίλειος Π. Λαμπράκης, Αθανάσιος Κ. Καλιακάτσος, Δημήτριος Γ. Καλιακάτσος, Δημήτριος Χ. Μήτσος, Χρήστος Ν. Θεοδώρου, Ηλίας Δ. Καλιακάτσος, Κων/νος Ν. Καλιακάτσος, Γεώργιο Κ. Λαμπράκη, Γιαννούλα Κ. Παρασκευά, Φωτεινή Κ. Παρασκευά, Κων/νίδ Β. Καλιακάτσου, Βικτώρια Ν. Καλιακάτσου, Κων/νίδ Αλεξ. Καλιακάτσου.
Το σχολείο είναι κλειστό από πολλά χρόνια, όπως κι άλλα τρία του χωριού μας.
Τελευταίο έκλεισε πέρυσι του Θαθυκάρτου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γέννηση

Στις 24 Απριλίου ο Χρυσόστομος Σταύρου και η Σταυρούλα, κόρη του Συστήρη Σφήκα, απέκτησαν Αγοράκι.
Τους ευχαιστούμε ολόψυχα για τους ζήλοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1) Στις 14.3.93, πέθανε και κηδεύτηκε στους Παζαΐους η Ευαγγελία Γ. Καλλακάτσου, 93 ετών.

2) Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αρτα η Πανάγια σύζυγος Γεωργίου Σφήκα, 88 ετών.

3) Στις 16.3.93, πέθανε και κηδεύτηκε στη Ράμμια ο Ανα-

στάσιος Γ. Κατσινέλης, 59 ετών.

Αλησμόνητε Τάσο Κατσινέλη, ο Δημιουργός σου συντάχτηκε χαμός σου άφησε ένα μεγάλο κενό στην οικογένεια, στα παιδιά σου, στα αδέλφια σου και στον Αραχθο. Κάθε χρόνο ανησυχούσαμε γιατί τις υποχρεώσεις στη Βαρμπούμπη Ας ειναι ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε.

— Πέθανε και κηδεύτηκε την 27.3.93 από τον Ι. Ναό Αγ. Κων/νου και Ελένης του Νεκροταφείου Αρτας Γεώργιο, ο παλαίμαχος αγωνιστής του Αλβανικού Μετώπου, της Ε-θνικής Αντίστασης και του Δ.Σ.Ε. Μπαρτζιάκος Ιωάννης του Κων/νου.

— Ο Γιάνης Μπαρτζιάκας γεννήθηκε το 1909 στο χωριό Κεντρικό (Πολιτσανία) Αρτας. Στους Ναζαΐους με δάσκαλο τον σείγκιστο Κώστα Παπαγεωργίου, τέλειωσε το Δημοτικό Σχολείο. Στο 1922, σε ηλικία 12 χρονών, μαζί με τους γονείς τους και την Τμιλή οικογένειά του, εγκαθίσταται στην Καμπή (Στρεβίνα) Φλιπιτιάδας, απ' όπου καταγόταν η μάνα του, και τελειώνει το Σχολαρχείο Φλιπιτιάδας.

— Εργάστηκε για αρκετά χρόνια μαζί με τους γονείς του και γεωργός, βοηθώντας όσο μπορούσε στο μεγάλωμα και αποκατάσταση των αδελφών του.

— Στο 1930, φοιτά στη Σχολή Δασοπόνων της Κόνιτσας και διορίζεται Δασοφύλακας.

— Στον Ελληνο-ιταλικό πόλεμο βρίσκεται στην Αλβανία με τον βαθμό του Λοχία Πυροβολικόν, όπου διακρίθηκε για τη δράση του προτάσσοντας τον προσωχυή νεή ανδρεσιάσεις.

— Μετά την κατάρρευση του Αλβανικού Μετώπου και την εισβολή των Ιταλών στην περιοχή μας, εγκαταλείπει νταις τη θέση του ως δασοφύλακα, εντάσσεται σε τους πρώτους στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ.

— Έλαβε μέρος σε όλες τις μάχες που έδοσε ο ΕΛΑΣ κατά των κατακτητών (Ιταλών-Γερμανών) μέχρι την Συμφωνία της Βάρκιζας και την Διάλυση του ΕΛΑΣ.

— Λόγω των διωγμών και λοιπών δεινών που επακολούθησαν μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας, αναγκάστηκε να φύγει κρυφά στη Ελλάδος χωρίς να επιστρέψει στο σπίτι του.

— Στη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου, έλαβε μέρος ως μαχητής του Δ.Ε.Σ. Με τη λήξη του, βρίσκεται στην Τασκένδη της τέως Σοβιετικής Ενωσης ως πολιτικός πρόσφυγας. Επαναπατρίστηκε με την οικογένειά του

(γυναίκα του και τρία παιδιά του) το 1975, παρεμένοντας στην Αθήνα.

— Αυτά τα λίγα απ' τη βιογραφία του 1975, παρεμένοντας στην Αθήνα.

— Αυτά τα λίγα απ' τη βιογραφία του 1975, παρεμένοντας όσοι από μας ζούνε, συμμαθητές του, συναγωνιστές του κ.λπ., ποια δράση είχε ο κοβέως στις δύσκολες μέρες που πέρασε η πατρίδα μας και τις επτήλιαδα.

— Στη μνήμη του, η γυναίκα του και τα παιδιά του προσφέρουν 5.000 δρχ. για τους σκοπούς του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών, του οποίου ήταν μέλος. Επίσης, στη μνήμη του, ο αδελφός του Γιώργος καταθέτει 5.000 δρχ.

— Το «Θνήσκοντο Μνημόσυνο θα γίνει στην ίδια εκκλησία Αγ. Κων/νου και Ελένης του νεκροταφείου Ζωγράφου, στις 2.5.93.

Ο αδελφός του
Γιώργος Κων/νου Μπαρτζιάκας

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η Παναγιώτα, κόρη της Γεωργίας και του Κώστα Θεοδώρα, τέλειωσε με ΑΡΙΣΤΑ το πτυχείο της Αρχιτέκτονα από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και σύτως πληροφορούμεθα οι καθηγητές της την προτείνουν να πάρει κάποια έδρα στο Πολυτεχνείο, αλλά πρέπει να χτεύ, και μπάρμπα... της είπαν.

Της ευχόμεθα κάθε επιτυχία.

Συνδρομές

Γκίπη Ευτυχία	1.000
Κώτ. Χρ. Μπαρτζιάκας	5.000
Κμ. Γ. Μπαρτζιάκας	5.000
Κώτ. Ο.Π. Μπαλαούρας	2.000
Γιάν. Ο.Π. Μπαλαούρας	1.500
Σπύρος Παπαζ.	2.000
Αγγελμώ Ματζή	2.000
Γιάννης Θεοδώρας	2.000
Ανδρέας Μπαρτζιάκας	2.000
Χρίστος Παπαζ.	2.000
Αναστασοπούλου-Κατερινοπούλου	5.000
Βασίλική Καρορά	2.000
Ταύλα Ζαφειροπούλου	2.000
Γιώργος Θεοδώρας	2.000
Δημήτρης Αν. Κράτης	5.000
Βασιλόπουλος	1.000
Βασίλης Αναστασόπουλος	2.500
Ειρήνη Αν. Μπαλαούρα	2.500
Βασίλης Αθ. Κράτης	3.000
Νίτνα Μιχαλόπουλου	1.000
Συστήρης Σφήκας	1.500
Σταυρούλα Σφήκα	1.500
Καμπή Κατρούλα Αθαν.	3.000
Ευάν. Ο.Π. Μπαλαούρας	2.000
Κώστας Γεωργίου	2.000
Καμπή Χρυσούλή	2.000
Λλξ. Καμπή-Τσούνη	3.000
Παύλος Τσάγγας	2.000
Γεωργία Ζήση Μάτση	2.000
Γιάννης Χουλιάρας	3.000
Δήμος Χουλιάρας	3.000
Ηλίας Χουλιάρας	5.000
Χρήστος Ν. Θεοδώρου	2.000
Βασίλειος Ζαχαρής	2.000
Κώστας Α. Μάνος	2.000
Θεόδωρος Γεωργίου	1.000
Χαρ. Γεωργιανόπουλος	1.000
Ιωάν. Αγγελόπουλος	5.000
Αντιγόνη Κεραμίδα	3.000
Μιχ. Μπάρμπας	2.000
Κωνσταντίνος Τσούνης	1.000
Παύλος Αντωνίου	1.000
Γεώργιος Αντωνίου	5.000
Ανδρ. Αντωνίου	2.000
Γιώργος Παπάς	2.000
Μενέλαος Καλής	3.000
Λεωνίδας Μπάχας	500
Γιάν. Αγγελόπουλος	2.000
Σπύρος Ζαρούκης	1.000
Βασ. Αναστασόπουλος	1.000
Ιωάν. Ε. Μπαλαούρας	1.000
Μπαρτζιάκας Γ. Ανδρέας	1.000
Ιωάν. Νομίδης	1.000
Κώστας Γεωργίου	5.000
Νίτνος Καμπής	5.000

Προσφορές

Τα φασόλια της φασουλάδας στην Πάρηθα πταν προσφορά του Θόδωρου Νικ. Καμπρή, όπως και κατά τα προηγούμενα χρόνια και τον ευχαριστούμε

Στείλε την συνδρομήσου

Την εφημερίδα αυτή ξέρω την θέλεις πολύ, αλλά για να βγεί έχοδα και κόπο (ο κόπος δωρεάν)

Στείλε την Συνδρομή σου μπορείς.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Η αρχή για την όδρεση σο σινοκιωμού Βαθύκωμπος έγινε.

Ο δρόμος για την πηγή σπα Πουρνά χαράστηκε. Βέβαια, μετά τις βροχές που έπεσαν στην άνοιξη σε πολλά σημεία, θα χρειαστεί αρκετή δουλειά ξανά με μπράγκο, μα, για να μπορέσει να ανέβει αυτοκίνητο με υλικά.

Ας ελπίσουμε ότι αυτή τη φορά θα γίνει μια ολοκληρωμένη δουλειά. Ένα σωστό έργο για ένδρευση.

• • •

Κρύος ο καιρός φέτος στο Χωριό μέχρι τις αρχές Απριλίου. Τέλο το Πάσχα τα περισσότερα δέντρα ήταν ακόμα χωρίς φύλλα.

• • •

Γιάσης, για τον ίδιο λόγο τα γλυκολίαλα σηβόνια δεν ανοίχτηκαν —όπως άλλα χρόνια— τις πασχαλινές γιορτές.

Η παρουσία τους ήταν, όμως, έντονη από το πρωί ώς το βράδυ, με το ακούρατο συνεχές κελάηδημα.

Κάντως, κρακεμένοι να ακούς τον εκνευριστικό κλόνιμο θόρυβο της πλάης... στο χωριό και η λαλιά της κοκκινοβάγας δεν είναι άσχημη...

Μέσα στην απέραντη σιγαλιά της νύχτας, τότε που τα πάντα σιωπούν στην ερημιά του δάσους, η παράξενη φωνή της έχει κάτι που... συναρπάζει.

• • •

Αναρωτιόνταν πολλοί, γιατί χάθηκαν τα... βατράχια από τα λιγκάδια. Τα παλιότερα χρόνια τις ανοιξιάτικες νύχτες γνώταν χωάς από τις συναυλίες τους. Τελευταία δεν ξανακούστηκαν.

Η εξήγηση είναι μάλλον... απλή. Ή κατάλαβαν ότι... μπήκαμε στην ΕΟΚ και εξπραντίστηκαν για να σωθούν... (οι Ιταλοί ξανάρχονται υλέ.).

Ή —το πιο πιθανό— χάθηκαν λόγω ελλείψεις νερού. Τα λιγκάδια το χειμώνα παραμένουν στεγνά όπως και τα καλαμιάς. Κάτι παρόμοιο θα γίνει και με τον ανθρωπο, κα' ότι φαίνεται...

• • •

Πριν λίγα χρόνια η φοντινοκιά είχε κάνει εισβολή στο χωριό μας για καλά. Σχεδόν όλα τα γυρόψαρα φυτεύτηκαν και πολλά... κατάπησαν ένα αδιαπέραστο δάσος από φοντινοκιές και βάτα. Αρκετοί δρόμοι κινδυνεύουν να κλείσουν εντελώς από τα κλαριά που πολλαπλασιάζονται διαρκώς. Τελευταία άρχισε το ολοκληρωτικό ξεζίζωμα και είναι πολύ δυσκόλοτερο από το ψήτημα. Μόδα ήταν και πέρασε κι εσύς αυτό τα πάντα χρειάζονται συντήρηση και η φοντινοκιά —κυρίως— χλάδεμα κάτι.

• • •

Υπήρχαν κάποιε κάποιες κυρίωλές τεράστιες, που ήταν σπαλίδι για τον τόπο μας. Για να γίνουν χρειάστηκαν πολλές δεκαετίες. Τελικά, εξαφανίστηκαν μαζί με όλες τις μικρότερες, για να σπαλίσουν κάποια σαλόνια...

Έτσι απλά, για να αλλάξουν τοπίες μια χούφτα χωλιάρια...

Στη θέση τους έβζίρν πολύ περισσότερο.

Τώρα πολλοί λένε... «ψεναγή μου γνώρηζ αλλά... κάτιος αγρία...

• • •

Αυτά τα λίγα και καλό καλοκαίρι...

● *Από τη ζωή και την παράδοση του χωριού*

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

(Μπαξές της φαμίλιας)

Κάθε φορά που επισκέφτομαι τη «Λαϊκή Αγορά» της γειτονιάς μου, εδώ στην Αθήνα, ο νους μου πετάει βρεγμένα, στα χέρια κι' ανθοσμίζοντα στο χωριό και μέλαγχολεί τις γιορτινές καλαμπουνιές, τις έρωτες κολοκυθιές με τα έντονα λιλόνοιδα.

— Τα ψηλά —σεφανωτά του κήπου— κυρτερά κλωνιά (κορομηλές, σκαμνές (μουρές), κερασιές, κερασιές κ.ά.).

— Τα περιβολόφοχρα κρεμμυδόσπορο (ανθόσπορο) και μ' ίδια τα ζαρζαβατικά και γιαταρσούκια: (ένιθιο, μαϊντανό, δγιόσμα, μέντα, λάστα, τα, βλόνια, ντοπάνες, κουκιά, σκορδόπια, κρεμμιδόπια... κ.λ.π. ίλλων βοτάνων θεριστικών).

Κι' ήταν, πραγματικά, ο κήπος σε χρόνια που ζούσε το χωριό οργανωμένα και στο δικό του ρυθμό, η Λαϊκή στα πούδρια μας που λειτουργούσε μεγάνγεια κι' ολοκαλοκαιρα, και δίχως τους εκκωφαντικούς νταλλήνδες και τους πολλούς παράδες!

Και τ' αγιάθι της γης για το σπιτικό δάρδνα και ποικίλα (με τις περιοχισμένες μας ε-πιλογές κι' ορέξεις).

Στην κερτοκορία, σου δίνε, ακόμα, μια θελκτική κι' γλυκοθάρρηση ζωή, που μεθοδεύες κα' τη γνέση κι' ατμαγή. Λογοφιλοσόφοι τις ψυσιμαγές φόκες στις ξεστρεγοσαμένες καλαμιές (που 'ταν γα φήμαρο κα' γα βράδυαρ) κα' με νοστιμιά περίσσια!

Γλυκοθωρούσες και καμμαγούσες τ' ίσπρα κα' κόκκινα σπαρίδια στις βλόκινες κορομηλές. Κι' ακόμα γλύκιανε περισσότερο η ορασιά σου κα' τα λιγής-λιγής ζαρζαβατικά στον μικρό ανθόσπορο.

Ο θεογέννητος αυτός τόπος ήταν το μάτι της νοικοκυράς και το κομάρι της κοπελλάς του σπιτιού.

Κι' ακόμα, αναθυμάμεσ τα πότισμα των κήπων κι' ύστερ κα' τη θθέστη του ποτισμού, κατρεκιούσδε ανάμεσα στα σπαρτά και τα αναζωογονούσε κα' μοσχοβολόσε το χόμα...

Θυμάμαι, όμως, και την άλλη όψη!...

Τις δραματικές υπαίθριες θεατρικές παραστάσεις που γιόντουσαν με πρωταγωνιστρίες τις γυναίκες. Κι' αυτό γνόταν όταν έκανε ανοιξβρία και ποια θα πρωτοπάει κα' τη κεντρική κόμπρα το νερό για τον κήπο της. Και «κοσμούσε» η μια την άλη με «κοσμητικό» επίθετα.

— «Μωρέ! Τι κοσμοπαίσια σου κήπους σ' λέσι, άσε να πουτέσου ψύχα;!»

— «Κι' ο δικός μ' κάκιε π'ν' ασκεές σκουρόφα φιάγιει από δα!...» κα' άλλα τέτοια ά-κουγες και μερικές φορές φτάνανε και μέχρι τα γρονθοκοπήματα και μαλλιοτραβήγματα! Κι' αναστάτωνε το χωριό! Και καλύσταν ο νεφοφόλαγος κα ξεμαλίσε την υπόθεση και να βάλει το νερό σ' αυλάκι...

Και σήμερα, πολλά κήπια καλλιεργούνται στο χωριό, αλλ' όχι με τον τρόπο, την αίγλη και την ατόδοση που είχαν τότε... που το χωριό ήταν οργανωμένο και με τη δική του ταυτότητα.

Το καλοκαίρι, αν τύχει και περιδιαβαίνεις δρομάκια και σοκάκια του χωριού, βλέπεις πολλά σπιτάκια (παραδοσιακά και μοντέρνα) κλειστά κι' αματαρομένα κι' αυλές και κήπους χέρσους και χορταιασμένους και βιοβίζεσαι σε σκέψεις και θύμησες... και σου 'χνοντια στο νου τα λόγια του ποιητή:

«Κει στης σκέψης τον κήπο με πόνο
αναψηγήσεις φυτρώνουν μόνο!...»

Π.Σ.
Αθήνα, 21.4.93

Ο Βασίλειος Χρ. Καλλακάτσος κοινοτικός σύμβουλος Κεντρικού και Νικόλαος Χρ. Θεοδώρας επισκέφθησαν τον ασθενή Κων/νο Γιώτη-Ζαχαρή στην ονία του στην Αθήνα και του ευχήθηκαν γρήγορη ανάρρωση.

Ένινε η διάνοεξη από Βαθύκωμπο προς πηγές πουρνά για την ιδροδότηση των συνοικιακών Βαθύκωμπου Κρυονερίου. Είναι έργο που το επιθυμούσαν οι κάτοικοι από πολλά χρόνια. Ένινε δειγματοληψία και στάλθηκε στο χημείο για εξέταση.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ TOURS
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΩΝ ΠΟΥΛΜΑΝ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Γράμμου 44, Τ.Κ. 161 51, Αγιγνωρούπολις - Αθήνα
Τηλ. 993.1200 - 991.5598 - 991.7531 - FAX 993.2462
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ - ΔΙΕΥΟΥΝΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
Δ. και Γ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ
ΑΡΤΑΚΗΣ 143 - Ν. ΣΜΥΡΝΗ (πλατεία Σκατζουράκη).
Τηλ. 9337.504
● Δεχόμεθα παντός είδους παραγγελίες γιά γιορτές, αρραβώνες, γάμους κ.λ.π.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ
Εφημερίδα του Πολιτιστικού Συλλόγου Κεντρικιωτών Αρτας
Εκδότης
Καμπής Κώστας
Βαρβάρη 54, Αθήνα
Τ.Κ. 114 74
Τηλ.: 64.20.051
Συντακτική Επιτροπή:
Βίκη Καρανίκη, Αρφάν
Κώστας Καμπής
Γιάννης Ψυχογιός

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΗΣ
Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Συνέχεια από προηγούμενο φύλλο

Την Άνοιξη του 1890 ο Κρυστάλλας κυλιόμενος τα «Λογοπαίδια» με βιβλία κι ύστερα από λίγο, ο Μις Μπρεάδης του 'πλεκε το εγκώμιο, σ' ένα μακροσκελέστατο γιομάτο θερπκόπηρα και σαχαχαιό άρθρο του, στην «Εφημερίδα» του Κορομηλά:

«Ζητούμεν ταπεινότατα την άδειαν έγραφε, από το αεβασιότατον δημόσιον να του ταχθέχωμεν δι εν λα-

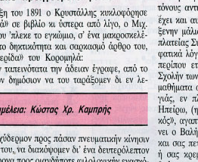

Επμέλεια: Κώστας Χρ. Καμπής

πόν την παχύδερμον προς πάσαν πνευματικην κίνηση αδιαφορίαν του, να διεκόψωμεν δ' ένα θεατριόλεπτον την υψηλόφρονα προς ανανδηπτε φιλολογίαν εναγκλήσην περιφρόνησν του, να προεκφώσωμεν δια μίαν στιγμήν εις τον λαπόδη βουκπσόν νφ' ον διατελεί κατάφρασιν, δια τα υιν αποκαλύψωμεν ένα νέον ποιητήν. Η αδιαφορία αυτή και η περιφρόνησις αυτή και ο βουκπσός ούτος θα είχαν ίσως αρκετάς ασίας και εκτός της σημερινής δια και σηγκανηθούν ολίγον κατά τα τελευταία έτη. Διότι, παρ' όλας τας μεγιμιαιρίας μας, δυσπλίες βέβαια θα ηδύνατο ις ' ν' αρνηθεί ις από χρονικού τινος διαστήματος ήχχον καταλόνος να προβάλλει την ακόμη ήχον και ν' αρθρόνει τ' αόρισα ίτι πρώτα γελλίματά της φιλολογική της δημιουργία και πνευματική παχεγυρή, αξία κάπως σχετικώς του σνόματος. πολύ δε μα την αλήθειαν διαφόρος του παραδόξου τέρατος, άτερ τέως εγκρεκτικζ ζέτο ις τοκιάη εν Ελλάδι.

Ίσως μάλιστα θα εκλίναμε να το θεωρήσωμεν ις καθήκον ευγενές και ανκπόδραστον, επιβαλλόμενον ις πάντα ενανεκθόπον και πονούνα τον τάπον αυτού ανθρωπου, εις τοιούτος αδιας εποχής και κατά τοιαυτας περιστάσεις, οποίαι οι σήμερον λυμανόμενοι το ελληνικόν. Και γε το καθήκον αυτό υπήρνετς σπουδαίζμεν και τώρα να σας παρουσιάσωμεν, μη αφήνοντες να το θάψει ιδαι φτνέν τον κανοσ ή βαρύν άγνωα και πιο τίπσι, ποκαλόμενον ή φιλολογικόν, γνν, γοδοιστέρον ή αρκτοκρατοστέρον, σοβαροτέρον ή ανοησιτέρου ανοιστίμων βοσβιμάτα, το άρτι ελόσν ήν βιβλιάριον τον νεαρού αυτού ποιητού, τον ασημιτάτου και αγνώστου, αλλ' ίσως διαφείν' εν αυτώ παρά την ιεζτνόν τον και την αμφίβολν τον και την σκαλλεκγρίαν τον και την ατέλειάν του, τρέφων εφαπτειμήν εις τα κατάβαθα του σπήρους της ιής αλθίας ποίησης της γλώσσας. Το βιβλιάριον αριθμεί τμμάν τινων μόνον ζωής. Επιγραφής φέρει την ανδιοσιάτην αυτήν και χαρακτηριστικοτάτην Αγρυπνία. Ακόμα τόν σημείόνν ότι επιτρέθηκαν εις το ποιητικόν διαγώνισια. Αυτή ηματρούσε και να λείψει. Τα ειναι νεάθνα είνα τα λεγότερα και τινα αυτόν φν τα καλύτερα του ποιήματα: Αλλά, παρκαπάω, άλλην τινα σημείωσιν' Ο Αχρτε βοσκολιάκης, Μάσσα φλάω, αχρετ ποιόθ. - Θεόφκτος'. Και αυτή η προσεπεγραφή τα λέγει όλα. Βοσκολιάς πρήγματι και Βοσκολιάστιτα και την ξμνεύεται και την ξκφρασιν και γν χάρν κα το πάθος και την γλυκύτητα και την απλότητα και την επεμφανλάστ ετοίμη ιστν θέτει. Βοσκολιαστάτες τις φρσσάν, γην φεσκόπτεα, τη μονοτονίαν, την μελιστρίλλαν, την γομτέιαν, την χνόφοκαιάν. Το περιεχόμενον δεν διαφέρει κατ' ουδέν την παραφνείαν νφ' ν' ετέθη το βιβλίον κατ' ουδέν την παραφνείαν νφ' ν' ετέθη το βιβλίον κατ' ουδέν. Ο γερο-Θεόφκτος της Σκεπλίας ο γλυκύτατος αιγοβοσκός των χλοερών κοιλάδων της αφράς νήσου, ο αφελής των ατηρλιών της ουδός κάτω των κολλάνων της ο εύθυμος κωμαστής, είμεθα βέβαιοι ότι αν εζούσε σήμερον δεν θ' απηρνείτο τον τιμμόν αυτόν υπαπασιόν τον, τον δέχτον μπεριόσιν τρεχυσιόνλην, τον αποφφή γράσην των θλίψφων της αγρυστικής Ελλάδος, τον αγένειον αυτόν τοσκάνον τον υπερηφάνον χορροβοσκνίν και τον αγρίον ρεμπάνν του Πίνδου.

Πούμπτα ομεγλή, σήχα αφελέστερα, αφελέστερα ποιητής. Θέλετε να σας τον συστήσωμεν: Παιδί ευκενός - εικοσιδύο χρόνων. Ας είναι και ευσυστηφόν Ισχνός, κοντός, ξηρχτιακός, ασήματος. Η θέα σχεδόν ιφδιαιμή, ωσεί εγγάτου, νέου του λαού. Μιαν κλωσιάς ανθρωπος Λάλα, βάλετ του δα τρ ξανασόας ένα αιείμο μαντιμάτα, σπο πεφάν και μια φυσιανέλλινα εις τη μέση και θα ξετε μπροστά σας ένα αλήθιόν τίπιο φνγγυιού λλέγτοσ ή εφήβου βοσκού των βοσνών της Ρούμελης. Δεν θα τον λέτετ παρά ο σγκάλτα κ' ή φλογέρα. Και τγν μετ σγκάλτα κάτεκε δύπαλον θα ήτον να τγν χρετεί και να γνφξει εις τους δρόμους των Αθηνών. Αλλά την φλογέρον τον δεν τγν ιφάνεν ετόνο στα βοσνά του και αυτής τους τόνους αντηρσόν ' ' Αγροπιά. Κάποι δε νεαρόπνος, ξεκιν και αυτός την υπορίαν του, και αρκετά παρέξεγν μίλιστα δια σας, ως ανρόλεικια ποιητάρια της πλάτεΐας Σνντάγματος και πελυδνόφρα πλαδραλίγιφτικά λήτκα πιυδάρια της οδού Σπαδίκι. Που ηρώτν κάρτιν ένα μόνον, πν ρόλαχ φνιάνφ, εις την Σχολήν των Σοκιαδίων, εις τις Γιάννινα. Και ρφτά τα μισήματα αυτού, ο δοδίος νεανίας, ο αμύσκος ρφαίος, εν πλήρει κράτει του σρετιπιπκού κόμου εν Ηπείρω, (ηξήτρετε τι να σημαίνει θνόμος σηρατιωτικόν, σγκαμπή και ψφεγφιά μου Αθήνας; Σας πιένω ο Βαλής από τ' αυτί επί τη αεδιοσιέτρα ανόνοία και σας πετά εντός τον ηιμερσνιτείου εις την Αρκαπά ή σας κρεμά ακόμη. Κλείει η παρένθεις), ήχε το θράσος το πιαδί λοιόν αυτό της σκόμβας χόρφς κα σκόι σηρσιφνφ τέτ σηφνν σκόμβας! Σήμνς βεβαίως παιδάκι, ένιν αξίας. Αλλ' ο Τούρκος δεν προσέχει και πάρα πολύ τις φιλολογικές λεπτότηαις. Κ' επειδή το παιδί ετίπωσεν ένα τομβλον τέτοιον Αι σσαάι του 'Λδου και το εξίδωσεν στα Γιάννινα κρεμά επί τη κατιδόοσι τον εφρόρα πρσνεύνν τον Ρωμούνων, μια δυπατγή ατ' το Σεράγι να γρεσόνν παρευθής το μαθήτμρόν...

Τώρα, τα ποίμματα ενείνα του διαγνωσμού, μβί με πολλά ειδία, τα εκδίδν...

Ότα ετέρα αυτόν εαφάζ τον είδους. Κίνλον έχουν τας παραδόσεις του λαού, τα παχμάθία, τας πίστεις, τας προλήψεις, τους πόδους, τα έργα, τους φόβους και τις πίυρες. Σφνγν τα βοσνά, τους κόμπους, τις σταβλές, τις σπίνες, τα χωρά, τα δάσν. Ήρωας πεπιφρόνς, χωριστοπόλες, ξιθέλες, νυφάδες, μάνωσσες, κοπετάνιοσες, δράκοσς, πεντάμορφες. Θέματα μαγείας, κονήγια, γλάμσνς, αποπτιές, ξενιτεμένων γογγυσιούς, τραγούδια της δουλειάς, φάγκρες σπόνοις. Μέγον τον σνσήθη και ανπαδφεστάνν των δημοπιών δεκαετιών Αλβανίας, τον ετόνον ή μονόνον ή βφφν ή πολλάμενον ή κτιωπόσνα ή τραγόν ή απαλόπτον, με μάν εκπρόχισιν προς τον ιαφμόν δυδεκαετιάδόνν εις εν πόδιμα και τον δεκατρπαλέσιον εις άλλο, ανγνάτσνς θφμοπόνς και αποτς ρπθμός. Και πρόδοκα τα περιεχόμενα, ανόφεμα, θρίστα ή μαλάνσνα μέσα εις τα ποιήματα αυτά Σπιτήβες, Φίλφρος, Λάμπθος, Μήτρος, Γιαννούλες, Πόθλες, Ρήνες και Αναστασιές. Και ανόμεσα εις όλα αυτά ' ' αψη κι πρωπόπτά κα παρέχνα δια τους κατοικούνντα εις τας πόλεις, διαφόρες κόλαστα τον ποιητόν. Ο ποιητής αυτός δεν ήτον αγροπιπόσ βίος της Ελλάδος, κνούμενον εντός αυτού ος εις πλάσίον επίπεδς φιαιόνφν δι' αυτόν, ξνστο πρόδδμς την ιδίαν με τους ήρωας αυτού ψτγήν, ηφέφνος εις την ενπέλειαν την γλώσσαν των κοιμόνν' αστήν πιόσπεπα, ανταγωνίστνν τν Ζυρφαιά τον εκ τον φνυσιού με το αιλιόν' και ομόφρσνον κάλιστον τέλνον τον δρηιών. Είναι αλήθεια ότι κατφφνός, εκτός της φύσεως, έχει και δύο άλλους δαίμονες, τον προχρήθτνα θέόκρστον και τα δημοτικά τραγούδια μας. Αλλά και οι δύο υππα κεστάνν μεν κατπίζοται σχεδόν με τον πρότον, τον μεγάλον και τον αιώνιον. Κατέτβε ζωμ! Τι παράξενον! Να ειχε φλοβεδεί νε μαφηίες τον ποιητήν των Ιόνων Αράχνης! Ν' ζρπεί ηφνές εμπνέύσεις εις τα δημοτικά τραγούδια κ' εις την φύσεν, εις την κοφδόν κ' εις τον τόπον σον, και ζν κα ξενιαιιαιός και ανόμοιος μεν τον ιαιόνν. Κατέβτε ζωμ! Τι παράξενον! Ν' ζρπεί ηφνές εμπνέύσεις εις τα δημοτικά τραγούδια μας. Αλλά και οι δύο υππα κεστάνν μεν κατπίζοται σχεδόν με τον πρότον, τον μεγάλον και τον αιώνιον